

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

LEMVIG
GYMNASIUM

40

1979

2019

LEMVIG
GYMNASIUM

40

1979

2019

Udgivet i anledning af Lemvig Gymnasiums 40-årsjubilæum, november 2019

Redaktion: Bo Larsen, Christina Bojesen og Signe Mølby Pors Leipold

Foto: Mads Krabbe m.fl.

Tryk: Grafisk Tryk Lemvig

Indhold

Bo Larsen

Kære venner af Lemvig Gymnasium ..... s. 5

Lars Ebbensgaard

Begyndelsen .....s. 9

Kurt D. Nielsen

At drage mod vest.....s. 21

Jes Aagaard

Førsteholdet..... s. 29

Stefan Agger

En lille historie om næseplastre ..... s. 41

Søren Kjærsgaard

Allekald, allekald ..... s. 45

Johannes Kjærsgaard og Kim Bisgaard

Fusionen ..... s. 47

Stinne Nordvig

Lærerværelset .....s. 53

Stine Tikjøb Andersen og Andrea Hindkjær Andersen

Glimt fra Lemvig Gymnasium 2019 ..... s. 63

Kære venner af Lemvig Gymnasium

Bo Larsen, rektor

Ja, hvis kvierne kunne tale, skulle I bare høre! Lemvig Gymnasiums levende logo har været vidner til det hele, men da vi dårligt kan sætte kvierne til at fortælle historien om skolens første 40 år, må vi selv gribe pennen. Det har vi gjort her. Når man fylder 40, skal man høre på mange klichéer, og jeg skal prøve at undgå dem alle her. Fødselaren er nemlig noget af et livstykke og kræver

et helt andet format. Vores skole runder 40. Et menneske på 40 er godt på vej i livet, men alle, der har været med på Lemvig Gymnasium siden 1979 eller bare et stykke af vejen vil føle, at vi lige er begyndt. Når gamle elever vender tilbage til skolen, genkender de med et smil lyde, dufte og indtryk, og det er vores håb, at dette jubilæumsskrift vil vække det samme brede genkendelsens smil hos både gamle og

nye venner. Skriftet udgives i forbindelse med jubilæumsfesten på skolen, og vi håber, at historierne vil anspore til mange flere fortællinger om skolen i forbindelse med festen.

For mig er det en stor glæde at have min daglige gang på en skole, der er nået så vidt siden grundlæggelsen i 1979. Vejen frem har været knoldet og ikke altid i medvind, men vi er jo i Vestjylland, og i løbet af de sidste 40 år har skolen vist, at små skoler sagtens kan levere god kvalitet i form af dygtige elever, en god arbejdsplads og som kulturcentrum for Lemvigegnen.

41 årgange er nu budt velkommen til første skole-

dag i Hullet, og studenterne skal tælles i tusinder. Siden 2013 har vi også været handelsskole for hele Lemvigegnen, og det lille gymnasium blev dermed igen pionérskole som en blandt få fusionsskoler i landet. Det har været godt for både eleverne og egnen, at handelsskole og gymnasium gik sammen på en skole med højt til loftet, fantastisk kunst og en hyldest til Lediggangen, når vi ankommer hver morgen.

Dette jubilæumsskrift viser brudstykker af skolens historie med nedslag i begyndelse, midten og nutid, og jeg håber, at I vil nyde rejsen. God læselyst – vi ser frem til de næste 40 år!

71 elever i tre klasser i Lemvig-gymnasiet 13. aug.

det nye gymnasium i Lemvig starter mandag 13. august bliver det med 71 elever, hvoraf de 46 elever kommer fra skoler i Lemvig Kommune, 15 fra de to skoler i Thybørn-Harboøre Kommune, ni fra ungdoms- og efterskoler og én, der har været på 10. klasse inden for Lemvig-Struer Voksenundervisning.

Christinelyst bliver ramme om gymnasiet, indtil det får sine egne bygninger. De skal stå klar til brug 1. august 1981, og planlægningen af byggeriet, der har Preben Hempels Tegnestue ApS som arkitektfirma, er allerede godt i gang.

4500 kvadratmeter gymnasium til 22 mill. kr.

- Vi har allerede holdt tre byggemøder, og det er bl. a. om helt konkret, hvordan gymnasi-

et nyt gymnasium starter, er der endnu ikke truffet beslutning om. Men én ting står fast: 1. august 1981 skal byggeriet stå klar til indflytning. Til den tid har vi både 1. G'ere, 2. G'ere og 3. G'ere i gymnasiet, siger rektoren.

- Tror De, at de sparebestrebelse, som der nu er lagt op til fra bl. a. regeringen, vil få indflydelse på gymnasietyggeriet i Lemvig?

- Alle skal være med til at spare, også gymnasiet, men ikke mere end, at det kan være nødvendigt for at

samme standard som øvrige gymnasier i landet. Det får jeg mig ansvarlig for. Uddannelsen er jo vores råvare. Derfor må forholdene og faciliteterne også være i orden. Men Ringkjøbing Amtsråd er meget velvillig over for gymnasietyggeriet i Lemvig, hævder Ebbensgaard Andersen - rektor for det Lemvig-gymnasium, der blev en realitet langt tidligere, end de fleste havde ventet. Og tempoet med at opføre amtegymnasiet i egne lokaler er allerede i gang.

Begyndelsen

Lars Ebbensgaard, rektor 1979 - 2014

I maj 1979 blev jeg udnævnt til rektor for Lemvig Gymnasium. Jeg var midt i min eksamensperiode på Aarhus Katedralskole som studievejleder og lektor i matematik og fysik. Jeg fik tilsendt 400 ansøgninger til lærerstillinger på et endnu ikke startet gymnasium i Vestjyllands smilehul, Thøger Larsens by, Lemvig. Gymnasiet havde hverken sekretær, pedel eller lærere. Gammeldags telefoner og de røde postkasser holdt Danmark sammen. PC'ere og internet lå langt ude i fremtiden, men den ny sekretær fik en flot

elektrisk IBM-skrivemaskine.

Lemvig var en spændende og driftig købstad med stort opland. Handelsfolket boede med deres familier oven på forretningerne og stod bag Lemvig Handelsskole, som havde betjent området flot siden 1891. Ti år før gymnasiet havde man nedlagt Lemvig Tekniske Skole (1871-1969). Nr. Nissum Seminarium var siden 1892 et stort og meget kendt lærerseminarium, der satte sit præg på Lemvig og hele Vestjylland.

Dette smukke område mellem Vesterhavet, Limfjorden og Klosterheden samt Nissum Fjord var meget varieret. Vi kunne virkelig synge „ser, hvor det yppigt glider, frem af forgangne tider!” Egnen var levende geologiundervisning. Og i dette område ville man nu gerne have et gymnasium, således at unge ved Vesterhavet kunne være med til skabe landets fremtid. At vi havde særligt gode elever, bliver man også bekræftet i ved at gennemlæse de mange skoleblade, som eleverne udgav. Det kunne være spændende, om en ph.d.-afhandling kunne studere, hvad der senere hændte de første ti årgange fra Lemvig Gymnasium. I et forskningsprojekt af Aase Bitsch Ebbensgaard om udkantsunge bliver en Harboøre-pige spurgt om, hvor hun mon ville være om 10 år. Og svaret lød prompte: „Enten Harboøre eller New York”.

Ringkjøbing Amts skole- og kulturudvalg med sine embedsmænd var motoren i opbygningen. Der var en vestjysk ledelsesstil præget af, at alle blev opfattet som ledere med ansvar. Sådan regerer man på vestjysk. Her er vi alle høvdinge.

Det var en god tid.

De første 10 års sejlads for Lemvig Gymnasium var i farligt farvand, hvilket kan ses af kurverne over elevoptag. Ikke mange troede på Lemvig Gymnasiums overlevelse. Et spændingspunkt hvert år var meldingerne fra folke- og efterskoler om kommende elevtal. Konkurrencen mellem Handelsskolen og gymnasiet var stor og til tider hård, og der blev lagt kreative kræfter i de orienterende møder for kommende elever. Skulle man, idet jeg bruger de nye betegnelser, vælge HHX, STX eller HF? Studievejlederne havde travlt.

Den store 10-årsfest var da også centreret om skolekomedien „Odysseus' rejse”. Formanden for amtets

kulturudvalg gav os et godt råd: Ligesom Odysseus spidsede bjælken for at spidde kyklopens øje, skulle vi spidse pennen og ihærdigt gøre opmærksom på os selv. Det gjorde vi så.

Gymnasiet lagde i høj grad op til den almindelige, der suges ind ved bøger. Men den erfaring, vore elever havde hjemmefra gennem landbrug, fiskeri og butik, var på stærkt tilbagetog. Landbrug og fiskeri var underlagt kæmperationaliseringer og koncentrerings, hvilket jo også var grund til, at mødre sendte deres børn til gymnasiet. Nu havde vi igen fået baroner og konger til lands og til vands. Stigningen i viden hos eleverne havde svært ved at hamle op med faldet i erfaring. Derfor havde vi en forpligtelse til at få eleverne til at mærke fuglenes, fiskenes og træernes betydning: Hvor kommer vore råstoffer fra, og hvordan bliver de forarbejdet? Det kaldte vi udvidet almen dannelse. Vi lod derfor introduktionsturen for vore 1.g'ere foregå i skoven med spændende poster. Vi tilbød landbrugsgrenen sammen med Kongensgaard Landbrugsskole, „Den blå Linje” sammen med Fiskeriforeningen og Fiskeriefatterskolen i Thyborøn, samt udflytning af nogen kemiundervisning til Cheminova. Vi havde mange virksomhedsbesøg for både elever og lærere. Gennem årlige lærerudflugter lærte vi alle egnen nærmere at kende. Elevernes deltagelse i de mange idrætsstævner og korarrangementer bidrog også til skolens erfaringer og liv.

Europas hovedstæder blev besøgt under klasserejserne, ja, en klasse nåede til beduinerne i Tunesien. Elevudvekslinger med andre gymnasier gav store oplevelser fra sig. Det store „Nordvesten”-projekt om udkantsstyrker med Tynset i Norge og Klaksvig på Færøerne inddrog hele Lemvig kommune, og en flot bog herom blev udgivet af initiativtageren,

Michael Böss, og gav anledning til langvarigt sammenhold med rektorparret Ola og Unni-Lise Jonsmoen. Senere blev elevudvekslingen fortsat som idrætsekskursioner med overnatning i selvbyggede snehuler af idrætsfaggruppen. Længstvarende samarbejde var med Europaskolen Gymnasium Hamm i Hamborg, hvor vi under ledelse af rektor dr. Bernd Schmidt-Tiedemann deltog i EU's Comenius-program med rejser og udvekslinger mellem Polen, Holland, Tyskland og Danmark.

En morsom og meget givende udveksling var slet ikke med udlandet, men med Rungsted i København. Her traf to helt forskellige egne af Danmark hinanden. Københavnerne var imponerede over vores fine bygning, og vi glemmer aldrig, at en meget chik Rungstedpige, da vi under introduktionen ved ankomsten fortalte, at de skulle med til fest, forbavset udbrød: „Holder I også fest?” Og vi holdt en fest, de aldrig glemmer. Overskriften i Folkebladet var citat fra en Rungstedstudent: „Hvor er I fantastisk gode ved jeres skole”.

Endelig kom den forrygende start på Christinelyst-skolen, hvor ledelsen og lærerne var meget imødekommende og hjælpsomme. Det lærte vi meget af; det var jo vore læreres første møde med Lemvig. Vi fik en gang med fem lokaler: tre klasseværelser, et lærerværelse, der også fungerede som bogdepot og mødelokale, samt et mindre værelse til rektor og sekretær. Det passede os fortræffeligt, og hele Lemvig nød beroliget, at vi var så tilfredse.

Den 13. august 1979 var første skoledag efter en arbejdsom sommer. 68 forventningsfulde elever blev budt velkommen af lige så forventningsfulde lærere. De 400 ansøgere til lærerstillingerne var reduceret til 7 faste lærere, der næsten alle kom lige fra SU (Statens Uddannelsesstøtte) og pædagogikum. Der-

til ansattes timelærere fra seminariet og Folkeskolen i musik, kemi og idræt. Stort set ingen af os havde erfaring i gymnasieledelse.

7 lærere og 68 elever var jo en passende størrelse til en hyttetur, og hele skolen tog 2 dage til Venø. Havnens fiskefabrikant, Jens Dahl, forærede os torsken, og lærerne stod for maden. Den tur lagde grunden til fremtiden. Ud over at lære hinanden at kende fik vi drøftet skolen og principperne for det nye byggeri, som eleverne jo skulle flytte ind i, når de blev 3.g'ere. Det er tydeligt, at den tur løste op for meget og satte gang i samarbejdet på skolen. Nu kunne der vælges repræsentanter til de forskellige udvalg m.m. Vi var sikre på, at vi senere ville tænke tilbage på denne tid som hyggelig, spændende, med frisk pionerånd. Lemvig Gymnasiums arkiv er fyldt med billeder fra dengang og med referater fra rektormøderne i amt og ministerium, alle møderne i skoleråd, lærerråd, fællesudvalg, elevråd, byggeudvalg samt avisudklip om undervisning i Lemvig fra Lemvig Folkeblad og andre aviser. Det arkiv er en guldgrube til dansk skolehistorie og Lemvigs historie. Den store orden, der altid var i vore papirer, skyldtes bestemt ikke hverken ledelsen eller lærerne, men vore højt kvalificerede og hjælpsomt styrende sekretærer: Karin, Metha og Jette. På lærersiden var pionererne Leif, Kurt D., Kurt M.P., Elly og Inger. De to Kurt'er stod for ledelsen under min sygeorlov i efteråret 1981.

Vi udgav et årsskrift allerede i september 1979. Forsidens logo var tegnet af Ivar Gjørup, og vi fortæller hele egnen om deres gymnasium og om, at vi „nyder det fredelige og venskabelige forhold til den skole, hvor vi bor som gæster”. Helt tilbage fra starten i 1979 stammer skolens tradition med, at juleafslutningen foregår i kirken.

Barske FP-ord om gymnasiet:

Gymnasiet et luksustempel for halvstuderende røvere

Blandt ellers næsten lutter positive ord om lokalplanforslaget for det kommende gymnasiebyggeri ved Christinelystskolen og om gymnasiets placering i det hele taget lød der barske og alt andet end positive bemærkninger fra Fremskridtspartiets repræsentant i Lemvig Byråds møde i aftes. »Et luksustempel for halvstude-

Anderledes positive toner var der fra bl. a. Lise Thomsen, der på den socialdemokratiske gruppes vegne kunne anbefale lokalplanforslaget.

— Vi synes, det er en meget smuk plan, der tilgodeser de landskabelige værdier i området. Med de bygninger, der er tænkt opført, og hensynet til landskabet, kan gymnasiet ikke komme til at ligge pænere og mere centralt i Lemvig by, sagde Lise Thomsen.

Jens Dahl sagde, at han var imod lokalplanforslaget, for så vidt dog ikke på grund af selve gymnasiet.

— Men da private ejere af området for nogle år siden søgte om et udstykke, fik de afslag på at lave såvel udstykning som udkørsel til Romvej og Skolevej. Nu kommer amtet og kommunen, også er der lige pludselig ingen problemer med at få lov til udkørsel til Romvej. Det er overgreb på private. Som medlem af Det konservative Folkeparti i Danmark kan jeg ikke gå med til overgreb på private og til en planløs planlægning, sagde han.

ked af, at Jens Dahl åbenbart ville mistænkeliggøre byrådsarbejdet.

Godtfred H. Kristensen (Borgl.) sagde, at enhver by jo nu skal have et gymnasium, ja nogle byer skal endda have to. — Det skal ikke forstås sådan, at jeg er imod dette lokalplanforslag. Tværtimod. Jeg synes, det er glædeligt, at vi har fået et gymnasium i Lemvig. Det må være et stort aktiv for byen og give nogle gode skattekroner, ligesom det kan trække tilflyttere til. Man må også gå ud fra, at et gymnasium giver en vis kulturel udstråling. Men jeg vil gerne slå til lyd for den fare, jeg føler, der er ved, at vi i dag uddanner så mange i boglig retning, sagde han.

Kaj Møller Christensen: — Et gymnasium i Lemvig, to nye i Ringkjøbing og udbygning af Holstebro. Udgifter på i alt 70 mill. kr., heraf 30 mill. kr. til Lemvig Gymnasium. Driften af disse nye anstalter er anslået til 24 mill. kr. om året. Det kan man da kalde søffentlige udskænnelser af torvs græs. I det offentlige budget som det skal være...

på universiteterne, nye investeringer. Vi kan ikke studere ud af vor knibe, men skal d imod arbejde os ud af den. Fremskridtspartiet ønsker ikke medansvar for dette kostbare mindesmærke over Lemvig Byråd i 1980.

Tangsig Christensen (Kons.) sagde, at Jens Dahl havde lov til at have sine meninger, men »den faste stok i den konservative gruppe støtter lokalplanforslaget, sagde han, der dog var enig i, at man godt kan være lidt betænkelig ved, at 40-

Lemvig Folkeblad 18. januar 1980

Til højre: Lemvig Folkeblad 22. september 1981

Gymnasiet er ikke et »helligt palads« for de få udvalgte

— Vi skulle nødig i den situation, hvor gymnasiet bliver opfattet som et »helligt palads« for de få udvalgte. Tværtimod stræber vi efter, at gymnasiet kommer til at indgå i det lokale samfund — til gavn for skolen, men så sandelig også til gavn for lokalsamfundet.

Konstitueret rektor på Lemvig Gymnasium, Kurt Møller Pedersen, angiver ønsket om at blive opfattet som en naturlig del af det lokale samfund som en af grundene til, at amtsgymnasiet i Lemvig førstkommande søndag eftermiddag, 27. september, holder åbent hus, hvor alle interesserede får lejlighed til at se de nye lokaler, som blev taget i brug efter sommerferien.

— Der har jo gennem årene ofte været en tendens til, at et gymnasium bliver opfattet som en lukket enklave, der ikke ønsker at have noget med omverdenen at gøre. Denne myte vil vi gerne bryde igennem. Bl.a. ved at kulturelle arrangementer her på egnen bliver henlagt til vore lokaler

Det forhold, at kun to ud af hver 10 elever i denne del af landet går i gymnasiet betyder på den anden side, at vi er fri for mange af de problemer, man har østpå, hvor mange elever tager de 3 år på gymnasiet som en slags parkeringsplads. De elever, vi har, er generelt særdeles vel-funderede kundskabsmæssigt og meget interesserede. Langt de fleste af vore elever går på gymnasium, fordi de har lyst, fordi de ønsker at lære noget mere, og fordi de skal bruge en studentereksamen til noget bestemt, siger Kurt Møller Pedersen.

Siden indflytningen i de nye lokaler ved Romvej har Lemvig Gymnasium haft adskillige henvendelser fra f.eks. foreninger, der har udtrykt ønske om at blive vist rundt på skolen. Ved at lave et åbent hus arrangement, hvor alle interesserede er velkomne, slår man flere fluer med ét smæk. Primært er formålet med arrangementet, at folk kan gå rundt og se indretningen i det nye gymnasium, men der bliver også lejlighed til at få et indblik i, hvordan det fungerer i dagligdagen.

— Folk kan gå en runde heroppe, og en hel del lærere vil være til stede, så de kan

Ifølge fritidsloven skal offentlige bygninger være tilgængelige for offentligheden, hvis de ikke benyttes af institutionen selv, og det vil vi gerne bakke op. Det er amtet, der bestemmer, om der skal betales leje af lokalerne, og skolens leder bestemmer, hvem der skal have lov til at leje. Det skal ikke forstås så arrogant, som det måske kan lyde, men der er visse af vore lokaler, der er af en sådan art, at man skal have en bestemt uddannelse for at betjene inventaret. Det gælder f.eks. apparatur i kemi, fysik, biologi og formning. Nu er det nok heller ikke disse lokaler, der vil blive den store efterspørgsel efter at leje. Det bliver mere fællesrummet og da ikke mindst vores idrætshal, når den står færdig til brug omkring 1. november.

— Hvornår bliver der officiel indvielse af Lemvig Gymnasium?

— I modsætning til Ringkjøbing Gymnasium, der indvies i oktober, bliver vores indvielse først til foråret, og det har flere årsager. Bl.a. at vor idrætshal endnu ikke er færdig. Vi vil også gerne rigtig i gang og have det hele til at fungere inden indvielsen. Selv om det ville være muligt at

rie. Til sommer udklækkes gymnasiets første studenter, knap 70.

— Det er klart, at disse elever har et ganske specielt forhold til skolen og til lærerne, fordi de har været med fra gymnasiets start, og de kommer i de kommende måneder for alvor i liden. 3. g skal til terminsprøver i november og marts, skriftlig eksamen i maj og mundtlig eksamen i juni, inden de kan springe ud som studenter.

Der er nu 244 elever på skolen, og alle er tilsyneladende faldet godt til. Det gælder også de nye lærere, der er kommet til skolen, hvoraf en del langvejs fra. De er glade for ikke blot skolen, men også for Lemvig. Til dette skoleår havde vi ikke færre end over 500 ansøgere til fem- seks nye lærerstillinge. Det hænger naturligvis ikke kun sammen med, at mange gerne vil til Lemvig, men det er også et udtryk for, at skolen har et godt ry.

Hvad skulle man med et gymnasium i købstaden Lemvig? Bølgerne gik højt i den lokale presse, hvor ikke alle kunne se relevansen af almen dannelse. Derfor har det altid været en kernedyd for skolen at være i dialog med det omgivende samfund.

I 1980 fik vi en gang mere på Christinelystskolen, hvor vi placerede vores første computer. Det var en Piccoline-computer, udviklet og produceret i Danmark af Regnecentralen. Den var man sikker på kun skulle bruges af matematik- og fysiklærere. Vi anede ikke, hvilket signal den sendte om fremtiden! Den lod vi matematikerne tage sig af, mens vi alle snuffede til spritduplikatoren, som blev drejet med håndkraft. Og bemærk vel: Eleverne blev dygtige! Vi var vildt optaget af tre ting, som var på alles læber:

- Indretningen af den nye bygning
- Rektorbevillingen på 3 mio. kroner til indkøb af inventar
- Den daglige omgangsforms betydning for et godt arbejdsklima.

Kunst var altid et tema på skolen. Det første fællesudvalg af elever og lærere besluttede således, at over-skud fra drikkeautomaten skulle bruges til kunst; Lemvig Museum havde udlånt billeder til os fra det gamle Lemvig, og Malerpigerne fra Dybe Skole med Jonna Sejg i spidsen holdt løbende udstillinger for os.

Lemvig Kommune forærede os til den ny bygning en skulptur af Eigil Westergaard, der stadig står ved indgangen: Stenens Fugle. Det blev starten på en stor satsning på kunst, der kunne vække ånd og fantasi og skabe begejstring. Og sådan kunne vi nu, august 1981, flytte ind i vores nye bygning på Romvej.

At komme ind i den nye bygning var et eventyr. Arkitekterne bag byggeriet var Hempels tegnestue med Arkitekt Finn Gammelgaard og ingeniør Winther Knudsen. Byggeprocessen var spændende, arkitekterne gjorde alt for at følge vore ønsker.

Ministeriets byggeplaner tillod ikke en aula, men jeg fortalte, at hjertet i en skole er et sted, hvor alle kunne være sammen. Så fandt arkitekten de nødvendige kvadratmeter, og når man ikke måtte gå i højden, gravede vi ned. Derfor hedder fællesområdet „Hullet”.

Der var to spændende indvielser af skolen, den officielle og elevernes. Den første var en stor fest med kantate (musik af Jørgen Plætnet) over Thøger Larsens tekster, „Se Solkuglen ruller nu Morgenens ind”, mandag den 26. april 1982, arrangeret af lektor Claus Engstrøm. I vores nye hal deltog 800 i indvielsen, og en af sangene kom i højskolesangbogen. Den anden indvielse var en uforglemmelig elevfest med GNAGS, arrangeret af eleverne og centreret om Ken Koustrup.

Skolebladene, der også ses i arkivet, bærer navne som ØÆLKJ (man forstår først navnet, når man skriver det!), Hybris, Under Tiden og naturligvis ÆVIS m.m. Elevernes stolthed over deres skole og glæde ved lærerne skinner igennem sammen med deres kærlighed til gode vittigheder. En gennemlæsning af skolebladene viser tydeligt, at vi som lærere ofte underviser elever, der er langt dygtigere, end vi selv er. Man skal lære, så længe man har elever! Lemvig Gymnasiums sigtepunkter var tydelige. Vi ønskede

- at være i samspil med den egn, som skolen betjener, og have betydning for egnens udvikling
- at være et kulturcentrum for egnen
- at fortsætte de gode traditioner, som er opbygget, med mange arrangementer for elever og forældre
- at have gode internationale kontakter, som kan forberede eleverne på at skulle deltage i en verden under stærk forandring

- at være en god arbejdsplads, der kan tjene som eksempel for alle, der kommer på skolen
- at give forståelse for, at alt egentligt liv består i mødet.

Og nu slutter jeg disse udpluk af Lemvig Gymnasiums tidlige og rige historie af med den gentagne afslutning på mine dimissionstaler:

Der var engang en mand, der kom til en by for at bo der. Ved byporten sad en vismand. Og manden spurgte vismanden om, hvorledes den by var?

– Hvordan var den by, du kommer fra?

– Det var desværre en dårlig by, svarede manden.

– Det er også en dårlig by, du går ind i, svarede vismanden

Næste dag kom en anden mand til byen for at slå sig ned der. Også han så vismanden og spurgte om, hvorledes byen var?

– Hvordan er den by, du kommer fra, spurgte vismanden igen.

– Det var en dejlig by, svarede manden.

– Det er også en dejlig by, du går ind i.

I kommer fra noget godt, og derfor vil I også komme til noget godt!

Og med de ord dimitterer jeg jer som studenter fra Lemvig Gymnasium.

Vid, at det vil gå jer godt.

Lærere og elever på Lemvig Gymnasium:

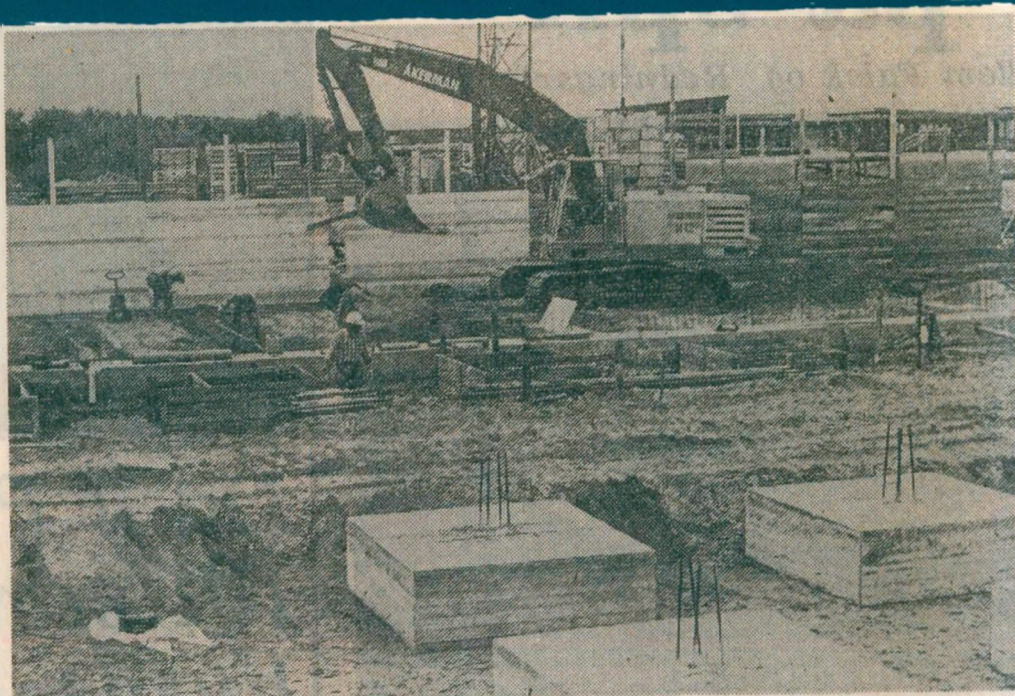
De ser længselsfuldt

mod øst

Lemvig Gymnasium startede i sidste uge sit andet skoleår i lokaler på Christinelystskolen i Lemvig. Gymnasiet tæller nu 168 elever, nemlig de 67 elever, som var de første på den nystartede skoleinstitution sidste skoleår, og de 101 elever, som i år har taget hul på den 3-årige gymnasieuddannelse.

Fælles for de 168 elever og deres 17 lærere er det, at de daglig kigger længselsfuldt mod øst. Ikke så meget efter den opgående sol, men på den byggeplads, hvor håndværkere er i fuld gang med at bygge det nye gymnasium. Alle ser frem til, at gymnasiet kan få »fod under eget bord«, for der er unægtelig trænge pladsforhold for to skoleinstitutioner på Christinelystskolen.

— Pladsen er så trang, at gymnasieeleverne ikke kan undgå hurtigt at lære hinanden at kende. Men det, at vi ved, at byggeriet af det nye gymnasium er godt i gang — og det ser ud til at skride planmæssigt frem — gør, at vi kan finde os i de trænge pladsforhold. Næstkommer der nemlig...

Håndværkerne er i fuld gang med at lave fundamentet til det nye Lemvig Gymnasium ved Romvej.

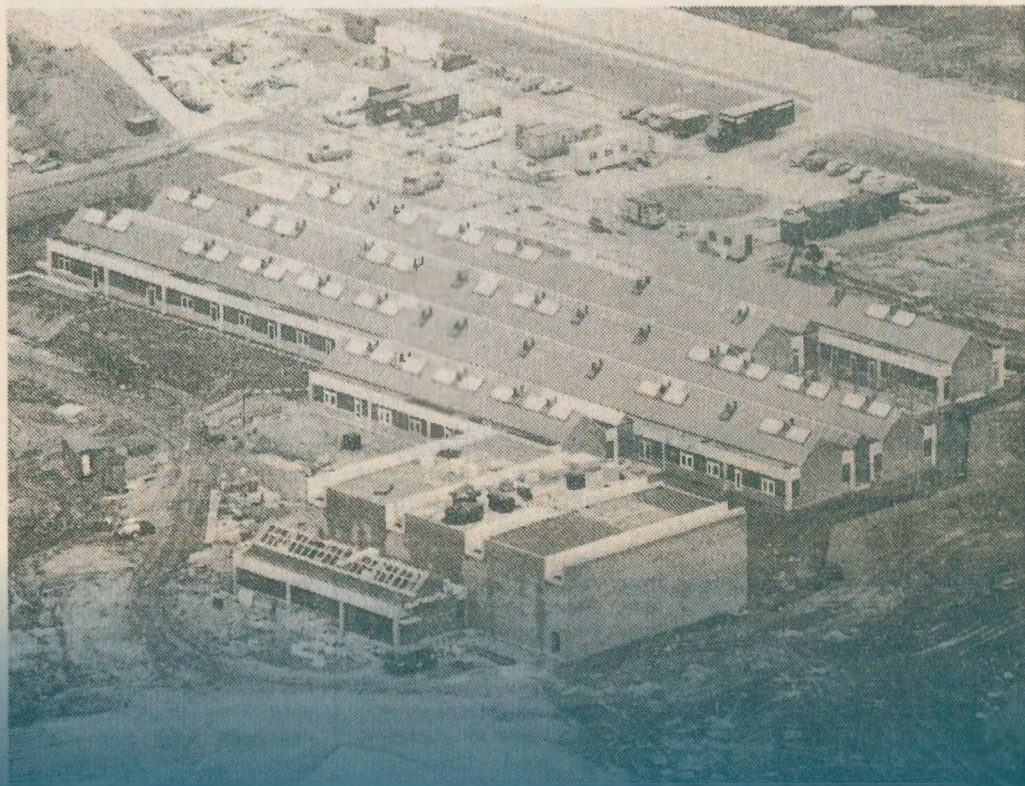
Lemvig Folkeblad 14. august 1980

Til højre: Lemvig Folkeblad 20. juni 1981

Gymnasie-byggeriet inde i den sidste fase og tidsplanen holder

Gymnasie-byggeriet i Lemvig er nu gået ind i den afsluttende fase, og hvis der ikke sker noget helt rivegalt, kan gymnasieeleverne planmæssigt rykke ind efter sommerferien. Den tilsynsførende ved byggeriet, Leo Villadsen, Hempels Tegnestue, Lemvig, oplyser, at tidsplanen efter en justering holder fint. Kun kan det blive aktuelt, at enkelte håndværkere må tage en smule af ferien til hjælp for at blive helt færdige. Kun sportshallen vil lade vente lidt på sig. Den skal efter planen stå færdig til november.

Selv om byggeriet hele tiden er foregået under et tidspres, er det lykkedes at indholde de spillidage, som opstod under de meget fugtige

Gymnasiet set fra en lidt anden vinkel, end de kommende elever vil komme til at opleve det. Kun den firkantede sportshal er endnu ikke færdiggjort.

Lemvig Gymnasiums bygning ses her i en tidlig fase. Senere er der blevet bygget til og renoveret flere steder, men bygningens enhed og sammenhæng er bevaret. Den flade bygning kombinerer de hårde materialer beton og tegl med svenskrødt træværk og masser af blødt ovenlys overalt i bygningen.

EDB stormer ind på gymnasierne

VESTJYLLAND: Foreløbigt 25 mikrodatamater er i brug i undervisningens tjeneste på gymnasierne i Ringkjøbing, men det er næppe gjort med det. Udviklingen på dette felt grænser til det eksplosive, og den er i det mindste kommet bag på rektor på Ikast Gymnasium.

Rektoren i Ikast fik i hast Ringkjøbing Amtsråds godkendelse til at købe fire datamater mere, idet gymnasierne fra næste skoleår skal tilbyde et 30 timers grundkursus i EDB til alle elever i første gymnasieklasse.

Der kalkuleres med, at tre elever må deles om en arbejdsplads ved skærmen. Det vil sige mindst otte arbejdspladser til en klasse med 24 elever. I praksis gennemføres undervisningen for en klasse ad gangen.

Efter de seneste bevillinger er kapaciteten med mikrodatamater sådan på de øvrige gymnasier i amtet: Holstebro fem arbejdspladser, Herning syv, Lemvig syv og Ringkjøbing tre.

I første omgang betales mikrodatamaterne af de likvide reserver, men amtsrådet ser såre gerne, at gymnasierne finder besparelser i årets løb for EDB-udgiften.

Lemvig Folkeblad 3. februar 1984

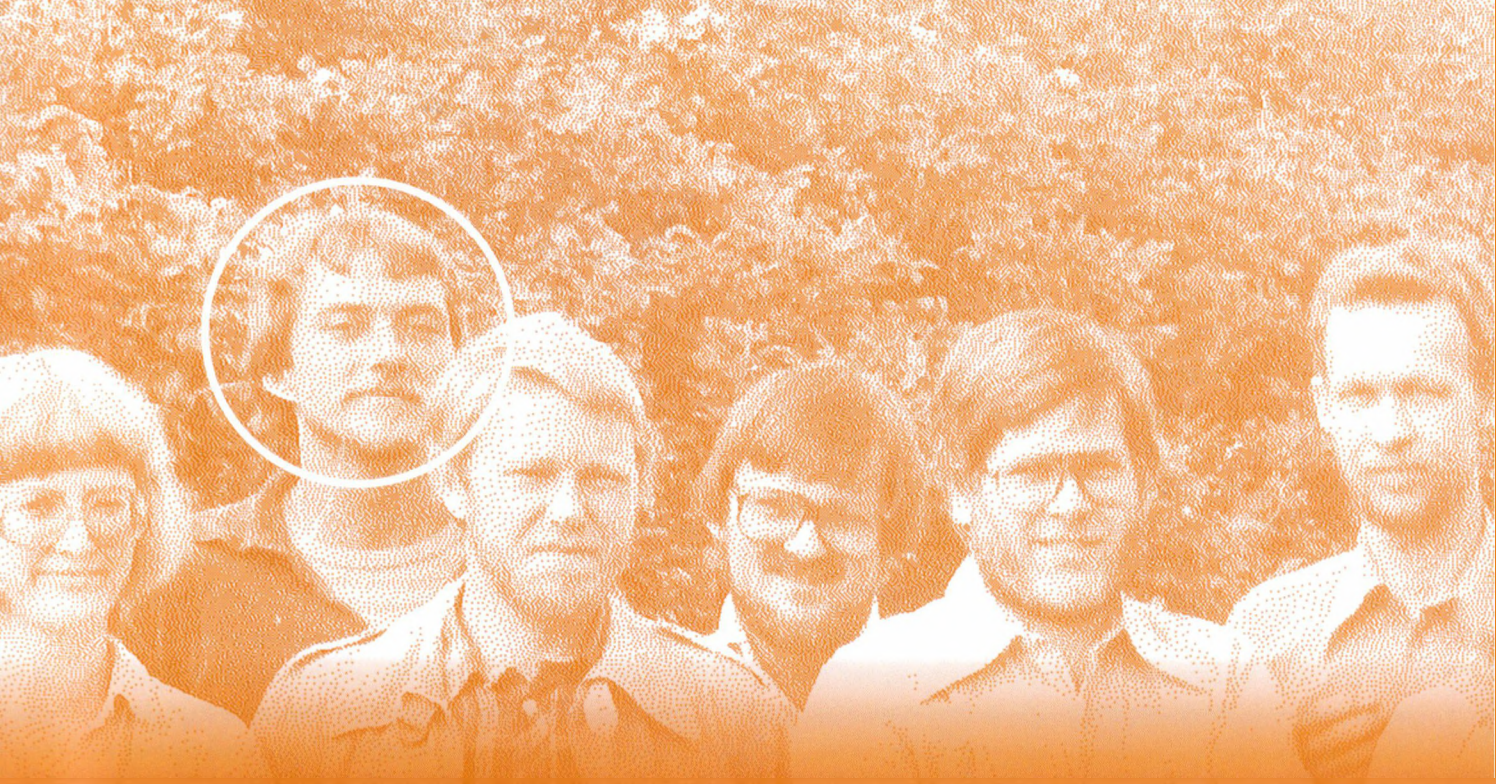
Til højre: Lemvig Folkeblad 8. september 1984

På billedet ses gymnasiets rektor, Lars Ebbensgaard, ved en af skærmene.

Piccolinen herover havde en arbejdshukommelse på 256 KB, en iPhone 7 har 3 GB. Det svarer til, at en enkelt elev i dag går rundt med 400 gange mere regnekraft i lommen end samtlige gymnasier i Ringkøbing Amt havde i deres EDB-lokaler i 1984. Og så er den bærbare computer ikke talt med...

At drage mod vest

Kurt D. Nielsen, lærer 1979 - 2016

I løbet af sommeren 1979 var vi knap og nap en god håndfuld nyudklækkede gymnasielærere, der havde valgt og var blevet udset til at skulle drage mod vest for i den for nogle af os aldeles ukendte og yderst afsidesliggende limfjordskøbstad Lemvig at starte et nyt amts gymnasium.

Hvad det nærmere kom til at indebære, stod i hvert fald for mig hen i det uvisse. Selve køreturen fra

Århus med tog forbi byer med fremmedartede navn som Ulstrup, Stoholm, Højslev og videre med rutebil fra Struer ad snoede ruter med afstikkere til Resenstad, Gudum var en stærk oplevelse, der tog sin tid. Chokket var imidlertid hårnålenedkørslen mod rutebilstationen. Det var som at havne i bunden af Grand Canyon. Og der skulle ikke gå mange timer, førend jeg opdagede, at der selv med under-

visningserfaring fra universitetet og pædagogikum i bagagen i det hele taget var meget fremmedartet at forholde sig til. Man lagde øre til sære, men vigtige begreber som rektorbevilling, G-skemaer, undervisningsinspektør, amtsskolekonsulent, undervisningsministeriets byggedirektorat, indkøbsberettiget ... , der umiddelbart virkede til at ligge langt fra optagetheden af faglighed og pædagogik. Der var et utal af mere eller mindre kendte poster og funktioner, der skulle fordeles pr. hoved. Og hvad var det for en lokalbefolkning og politiske og skolemæssige samarbejdspartnere man ville støde på? Hvilke hierarkier og hævdvundne, men måske ikke formulerede, rettinghedsperspektiver ville tone frem? Hvilke traditionsgivne målestokke for værdivurdering, konsensus og handlemuligheder fandtes der? Og så var der jo eleverne – lignede de, bare lidt, noget man havde set og oplevet før?

Pludselig var de der, eleverne. På Christinelystskolen, tre klasser. De fik bøger, et lånt klasselokale, fandt en plads – og så gik vi i gang. Selvproduceret udleveringsmateriale var til nød spritstencilerede, nytrykte og velduftende, intro- og spørgsmålsark. Bøgerne var alle nye og blev straks behørigt bundet ind og forsynet med navn, klasse og år.

Lemvig Kommune var, og er, stor; der var elever fra små og lidt større oplandsbyer, nære og fjernere, og fra steder, hvor der ikke var byer, men kun opland. Og jeg var da tidligere i mit liv stødt på, at det danske sprog var mangfoldigt: min hjemegnskoldingensisk med de flade a'er og d'er, der konsekvent blev til j; mine sønderjyske tanter, onkler, fætre og kusiner, hvis sprog sagtens kunne være gjort til et særindslag i det senere Rytteriets sønderjyske dialektservice.

Men jeg må erkende, at mødet med det vestjyske

til tider gav anledning til – for mig – pinlige dialogsituationer. Forståelsen kunne til trods for diverse pædagogiske tricks som spejling og aktiv lytning blive til decideret misforståelse.

At kaste eleverne ud i et undervisningsforløb om utopier lige fra More, Holberg og Grundtvig til lottospil og reklamer var måske nok i sig selv lidt til den stive side. Og når så Grundtvig i strofe 3 af De Levendes Land taler om det "Forjættede Land" og om "Naar Barnet mon skue din Lignelse skøn" og "Hvor Barnet kan dele med Blomster og Siv/ sit Smil og sit Liv!" og en elev på min opfordring om at komme med en karakteristik af strofens metaforik og synsvinkel eftertænksomt svarede "A tøvs det handler møj om, hoon æ ba'a sehe o æ", så var det, at den aktive lytten kunne blive til decideret mælløs tavshed. Reaktionen på den formulering, som jeg dog fik mandet mig op til: "Er du sød lige at gentage, jeg fik ikke helt fat i, hvad du sagde", gjorde ikke sagen bedre. Jeg fik nemlig, hvad jeg bad om: en gentagelse! Jo det dialektale havde hverdagsfylde – specielt i frikvartererne.

Op til færdiggørelse af pensumopgivelser og udsigten til en eventuel mundtlig eksamen kunne der derfor i klassen spøgefuldt udtænkes og fabuleres om mulige scenarier: Censor var fra København, havde kun et teoretisk kendskab til vestjysk, eleven havde trukket Michael Strunges digt Nat i Electricity fra 1979 og havde efter at have læst det selv flere gange en umiddelbar oplevelse af, at der var helt usædvanligt langt fra Strunges by og så til Lemvig. Kort sagt: eleven følte sig på Herrens Mark. Jeg, det vil sige eksaminator, kunne så eksempelvis spørge ind til digtets udsagn om "HUSENES KONKURRENCE OM METALDYR, PLASTICKROPPE OG STENKASSER MED

SØVNSTUMME RUDER". Eleven ville herefter udsige dialektale sætninger, som jeg ville kommentere med f.eks "Det lyder som en rigtig spændende karakteristik. Kunne du uddybe, hvordan du opfatter billedsprog og tematik". Elev: nye dialektale sætninger. Eksaminator: "Fornem iagttagelse. Ser du så det som en gennemgående tematik i digtet?". Elev: nye dialektale sætninger. Osv. Scenariet forblev dog en utopisk fabulering.

Eleverne kom om morgenen fra alle verdenshjørner og forsvandt igen om eftermiddagen. Gående, cyklende, med bus og med tog. Og da vi omsider kunne indtage vores nybygning forekom antallet af parkeringspladser i forhold til det faktiske behov hysterisk overdrevent. Men man vidste naturligvis, at eleverne ud over deres kommen og gåen havde et vist liv ved siden af. Og alligevel var det godt også rent formelt at få det bekræftet ved de velbesøgte forældremøder, forældrekonsultationer og forældre festen. Her kunne man også som nybegt gymnasielærer blive udsat for at skulle forsvare ens ulødige tekstvalg – Panduros De uanstændige – når man dog burde vide, at der fandtes sund, solid, sømmelig og opbyggelig dansk romankunst.

Og selvfølgelig var der askebægre og rygetøj både til hverdag og fest. Askebægrene var store – stod på gulve, gange og borde, og der skulle gå år, inden der for alvor og med konsekvenser blev stillet spørgsmålstegn ved deres eksistensberettigelse.

Dé er der ikke mere. Men skolen består. Lærerne kommer og går, eleverne ligeså. Og dog – 'går' er måske så meget sagt, for den voldsomt udvidede parkeringsplads kan ind imellem synes at skrigge på mere plads og ganske og aldeles at have overflødiggjort en af de første af meget få ordensregler, der blev indført, da den midlertidige forlægning blev erstattet af de permanente bygninger på Romvej – nemlig at cykler skulle trækkes op og ned ad rampen til cykelkælderen. Så den ordensregel er der heller ikke mere.

Man må altså sige, at eksperimentet med at drage mod vest lykkedes, ikke fordi der skulle kunne sættes to streger under et færdigt resultat - men kun fordi det blev taget alvorligt som en måde at lave skole på: at turde blive ved med at fastholde og finde klangbund for den eksperimenterende nybyggertilgang.

Lærernes tale til eleverne stod Kurt D. Nielsen for. Den blev holdt som en «Gitte monolog», hvor veninden Susanne får fortalt om besøg på Lemvig Gymnasium i eksamenstiden.

Kurt D. Nielsen

Når studenter dimitteres inkludes de i det kommende samfund, i fremtiden. Det kan der siges mange, smukke og velmenende ord om - hvilket jeg trygt overlader til skiftende undervisningsministre, deres tegntydere, de forældre, der er i færd med, har eller skal til at give afkald på værgeindehaverværdigheden. Samt naturligvis diverse rektorer på landets gymnasier.

Men at fortælle lidt om gymnasieoplevelser tør jeg kun overlade til én person - uimponeret, med ben i næsen, et par stykker på jorden og af den type, som ikke hænger på træerne; og da slet ikke herude vestpå.

Student egå, Susanne - det er ik' mig.-
Tænk hva' de må ha' i deres hoder.
Og så har de bar' så'n en lille hue.
Den er ik' engang varm - og så ders tynd'
kjoler;
pi'erns, altså; de er hvid' - man ka'
kigg' lig' igenm.
Mi' gran'kusin' er li' blev'n 'et - i Lem-
vig -
og det si'r jeg dig altså Susanne, det
blæser hele tiden.
Preben syn's det ser meget pænt ud mæ' de
kjoler
i blæsten, og så de bar' ben.
Du ve' hvordan han er.

Tænker ikk' på at de ku' få dem en grim
forkølels'
eller det der er værre.

Vi kørt' derover - her forleden -
du ka' tro Susanne Preben han kørt' stærkt
i hans Corolla.

Men det gik oss' li'eud - næstn hele ti-
den.

Jeg tror de er katolikker derovre;
ja, det er ikk' fordi je' så ham
paven altså - det er nok et sommerhus han
har.

Rom hed den - egå - byen og sikk' en skov
der var til.

Klosterheden. -

Nej, hvor Prebén han grinet, Susanne,
da je' sa'e 'et til ham.

Man ka' godt hør', at det ikk' er dig, der
snart skal dementeres,

Ja, det sa'e han.

Så blev jeg altså sur, det gjord' je' alt-
så, Susanne.

Ja, je' var li'e ve' og graje.

Preben, han ve' 'et godt - at je' ikk' ka'
ta' 'et.

Politik egå - og så'n. Alle de diskessio-
ner.

De ka' vær' så grimm' ve' hinanden.

Og så mig demenstrere.

Ja, jeg ved ikk' hvad der gik a' ham.

Du ka' tro han oss' fik det å vid'.

Plu' sli' var vi der.

Det var helt anderled's end jeg ha'de troet.

Ja, jeg ved ikk' hva' det lignet.

Det var næsten som om det gemt' sig.

Ha'de det ikk' vært for alle skorstene var vi kørt li'e forbi 'et.

Gymmernasiet.

Ja, det hedder det altså.

Og ve' du hva' Susanne

så gik der finkme køer li'e uden for.

Jamn, hva' ér 'et for no'et Preben, sa'e jeg.

Ja, her ha'de man ta'et sit pæn' tøj på.

Så sa'e Preben no'et om åndens højborg.

Ja hva' gir' du Susanne - når det nu næsten gemt' sig.

Og så så'n no'et pjat om ånder.

Men rent og pænt var det nu alligevel.

Indendør.

Og det sir jeg dig Susanne.

Sikke et stuehus. Alle de værelser. Og så den gildesal. -

Der ku' Preben godt pakke hans sammen.

Ja, jeg var li'e ve' å syn's det var synd for ham.

Der stod vi så, egå.

Helt stille og fortabt'.

Ja, je si'r dig, jeg skreg, da jeg mærket den.

Hånden på mi' skulder, altså.

Og så den stemm'.

Nej Susanne, det var ikk' ham.

Prins Henrik

Men det lød så'n

Jens Peter sa'e han. Ja, det var ikk' det han sa'e.

Men han ment' det. - Han var velnok sød.

Og så vist' han, hvor mi' grankusin var.

Men jeg ku'næsten ikk' kend' hend'

Nej, hvor var hun bleg.

Og ham franskmanden, ham ku' man da til nød forstå.

Men mi' gran'kusin'.

Ja, hun lød næsten som Preben, egå, - den morgen,

Du ved, for to år siden

Eller er'et tre; nej det bli'r to her til juli.

Jeg ha'de glemt å køb' mælk.

Preben blev så sur.

Så spist' han den. Egå.

Sin havregrød - ud'n noget på.

Du sku ha' hørt ham bagefter.

Han ku' næsten ikk' åben hans mund.

Nej, hvor den klistret!

Og så den hvislen.

Ja så'n snakket hun.

Mi gran'kusin.

Så var'et den blev åbnet.

Døren. Egå.

Li'e plu'sli'.

Han sa'e først ingenting.

Ja ham der kom ud af værelset.

Så sa'e han et tal - og væk var han.

Ja, hva' gi'r du Susanne.

Er det en måd' å snakk' på.

Enhver ku' da se at hun var syg - pi'ebarnet.

Så var 'et altså det sket'.

Mi' gran'kusin's venind', egå.

Det var Preben, der sa'e 'et, da hun kom.

Som snydt ud af din næs' sa'e han til mig

Ja, jeg ved ikk' hva' det var Susanne.

Men plu'sli' sad jeg der.

Grøn var 'en.

Filt. Egå!

Ham med tallet sad der oss'.

Og så en anden.
Jeg tror han var sur - for han sa'e slet ingenting.
Men ham med tallet.
Nej, hvor var han fræk.

Romantik, sa'e han, det er noget for dig.
Og ve' du hva' Susanne.
Han blinket med hans øje.
Det venstre, egå.
Nej, hvor blev jeg varm.
Og tænk dig Susanne.
En mand, egå. Og så kendt han 'en.
"Stenlægen" fra FEMINA.
Jeg snakket og snakket.
Men er 'et ikk mærk'li'?
Han hade li'e læst den.
Du ve', den fra si'st uge.
Men forstået den.
Nej det ha'de han ikk'. Du sku ha' hørt ham.
Ja, han var helt underlig.
Jeg tror oss' han blandet lidt udenlandsk med ind i det.
Ja, det han sa'e, egå.
Eller oss' var det fordi han døjet med hans tænder.
Ligesom Preben dengang, du ve'.
Men sært lød det - Freud og kastraktion eller så'n.

Tak, sa'e han så -
Ja ham, der ingenting sa'e.
Han var nok sekretær.
Som han da ku' skriv'.

De ha'de ledt efter mig,
Preben altså og mi gran'kusin.
Preben han sku' li'e til å skæld' ud.
Men så var han der igen.
Den frækk' , ham med tænderne. Du ve'.
13 - sa'e han.
Ja, det si'r jeg dig Susanne.

Jeg blev helt ræd.
7 - 9, sa'e jeg - Men han sa'e bare 13 igen.

Jeg tror nu, der er lidt om det han sa'e, Preben.
Om højborgen.
For plu'sli kom der nogen og trykket min hånd.
Kontessen, hvisket hun, mi' gran'kusin.
Der var oss' ham der passet kørerne.
En propritær.
Og han var da til at forstå.
Hvor var 'et da godt man var i sit pæn' tøj.
Så kom der en, der sa'e han hed Riktor.
Ja, jeg sa'e ingenting.
Først Jens Peter, så den frækk' med tænderne.
Og nu en, der ikk' ku' si'e Viktor.
Ja, hva' gir du, Susanne.
På et gymnasium.

Så var 'et altså han sa'et, Susanne.
Ham Viktor, egå.
Preben han stod bar' med hans hænder i lommen.
At han ku' få det over hans mund. Viktor.
Men det ku' han.
Med den karakter ka' du komm' på sinologi, sa'e han.
Jeg ve' jeg har fået rynker, Susanne.
Men å si'e 'et så'n ligeud.
Ja - jeg smak ham hen.
Og så kørt' vi, Preben og mig.
Du ka' tro Susanne, vi skyndt' os forbi katolikkerne.
Nej, student, Susanne, det er ikk' mig.

Jes Aagaard, elev 1979 - 1982

Set ud over agterlanternen, så var den en kæmpeoplevelse, at skæbnen gav os lov til at være en del af Lemvig Gymnasiums opstart. Selvom jeg gerne indrømmer, at det også var skræmmende at stå foran

porten til noget nyt en augustmorgen, 17 år gammel og med en identitet, der hverken var hel eller halv færdig. Jeg husker, at Alf (tvillingbror) og jeg ankom i spritnye tømroveralls, som var hotteste mode

blandt semihippier fra landet. Vi mødtes i aulaen på Christinelystskolen, kikkede nysgerrigt og måske lidt ængsteligt hinanden ud. Vi var ikke mange, første årgang med tre klasser samlet fra Nees i syd, Thyborøn i nord, Paris i øst og Vesterhavets uendelige grænse i vest. Ungdomsoprøret fra 68 havde indtil 79 ikke sat mange spor i Lemvig og omegn, men det tror jeg, Lemvig Gymnasium var med til at ændre. Gymnasiet fik etableret en platform for unge menneskers udvikling, hvor der var plads til nye tanker og refleksioner i et spændingsfelt, der rakte fra indre missionen til en stærk grundtvigiansk fritænkning. Noget der havde en afsmittende effekt på hele egnen, hvilket er helt naturligt, når 10 – 15 kulørte og nyuddannede gymnasielærere med ægtefæller skaber nye aktiviteter og kommer med nye holdninger. Der blev dannet en ny ligevægt i Lemvig og Omegn, som Lasse var en af de drivende kræfter bag. De første år boede Lemvig Gymnasium til leje på Christinelystskolen, hvor vi også lånte et par lærere til gymnastik og musik for at få skemaet til at gå op. Jeg husker byggeriet af gymnasiet som en utrolig hurtig og inddragende proces. De første spadestik blev taget i 1979, men allerede to år efter flyttede vi ind i de nye smukke bygninger. Min tvillingbror Alf var hver uge til byggemøde med Arkitekten – den lokale Hempels tegnestue, som repræsentant for eleverne. Leif Heidemann Andersen deltog også som lærernes repræsentant. Han udbrød, da Hempels tegnestue (Gammelgaard) stolt viste de første skitser af gymnasiet med masser af farvelade på: 'Det sminkede lig'. Helt grundlæggende lykkedes det at skabe en funktionel bygning, der med sine røde mursten tilpasser sig Lemvig, moderne ja, men ikke prangende. Bygningerne ligger som fine røde streger på kanten af den gamle geologi med smeltevandsdal på

en ene side og hedesletten på den anden. Den store samling af kunst, der i dag pryder Lemvig Gymnasium, har været med helt fra starten af. Nogle af de mest markante er de mange smukke granitskulpturer af Ejgil og Laila Westergaard, som har bidraget til stedets atmosfære af vid og ånd.

Det var også noget helt særligt at være de første elever på Lemvig Gymnasium, vi fik venskaber med de nyansatte lærere, som rakte langt ud over de normale relationer mellem lærere og elever. Mange af de nye lærere var nyuddannede og uden netværk på egnen. De var ikke mere end en håndfuld år ældre end os, så de blev ret hurtigt både forbilleder, venner og selskab på byens beværtninger – ingen nævnt ingen glemt. Så ingen lektor Blomme her. De tre skønne år blev kickstartet med en intro tur for alle tre klasser til Firbjerg Sande på Venø, hvor en elev i kådhed indsamlede 10-12 lokale vimpler fra flagstænger. De blev dog pænt afleveret igen.

Så var der festerne!

Festerne er en stor del af gymnasielivet. Hånden på hjertet, så blev der drukket forbavsende mange øl, men det var mit klare indtryk, at der var meget få alternative rusmidler. Vi havde nogle fantastiske fester, hvor kærligheden blev opdaget og afprøvet for første gang for mange. Bag det hele stod elevernes kulturforening Pnyx, som i løbet af de første tre år skabte et overskud, som blev brugt på en afslutningsfest med Gnags og de vilde kaniner i en tre timers solokonzert. Det var stort den gang!

Studieturene

Studieturen i 2. g^g gik til Prag. Det var noget helt særligt, og jeg tror, at det for langt de fleste elever, var det første besøg i et østland. Sovjetunionens invasion af Afghanistan fik den kolde krig til at

blomstre op, og jeg husker en grundlæggende kollektiv angst for en atomkrig. Det blev en mindeværdig rejse, med besøg hos Svens (vores samfundsfaglærere) onkel, som var den danske ambassadør i Tjekkoslaviet. Besøget i koncentrationslejeren Theresienstadt, gav vores årgang en håndfast og gysselig fornemmelse af uhyrlighederne under Anden Verdenskrig. En af de mindre seriøse oplevelser, var det amerikanske ungdoms ishockeylandshold, som boede på samme hotel som os. De forstod at feste i en sådan grad, at direktøren for hotellet til sidst mødte op for at tysse selskabet. Hele det amerikanske hold linede op og moonede på kommando. Jeg mindes min tid på Lemvig Gymnasium, som en fest. Kurt Darling lærte mig, at al litteratur drejer sig om sex eller død, Jean Pirre charmede og Leif Heidemann udelte ualmindelig mange galger i min matematikaflevering. Min gymnasietid var mere et dannelsesprojekt end en uddannelse, og det sociale fik lov at fylde langt mere end det faglige. Ville jeg have valgt anderledes i dag, hvis jeg fik lov at gøre det om? Næppe, husker tilbage på en fantastisk tid på Lemvig Gymnasium med højt til loftet.

På den grønne gren og den blå bølge i Lemvig

Eleverne på Lemvig Gymnasium har mulighed for at komme på den grønne gren. Nu får de også tilbud om at komme ud og ride på den blå bølge. To forskellige farver og to forskellige naturelementer, men samtidig fællesnavner for at Lemvig Gymnasium blander sig med det lokale erhvervsliv. Siden 1986 har gymnasiet haft en landbrugslinje - den grønne gren - og efter sommerferien i år starter en fiskerilinie, som man passende kan kalde »den blå bølge«, hvis der skal sættes farve på.

- Formålet med landbrugslinjen og fiskerilinen er ikke blot at uddanne de unge til landmænd og fiskere. Nej, det er bl.a. også at lære dem respekt for håndens arbejde, give dem forståelse for det dygtige arbejde, der udføres i erhvervslivet, gøre dem til gode ambassadører for de erhverv, de får kendskab til, og give dem en følelse af, at de - også mens de går i skole - er en del af samfundet. Større viden er ikke »barenoget«, man får gennem bøger. Dertil kommer, at vi gerne vil tilskynde vore elever til i højere grad at bruge deres uddannelse og dygtighed uden for den offentlige sektor - altså at give dem inspiration til deres senere valg af job, siger Lemvig Gymnasiums rektor, Lars Ebbensgaard og administrativ inspektør Kurt Møller Pedersen.

Landbrugslinjen

Inspektør Kurt Møller Pedersen og rektor Lars Ebbensgaard.

af en naturfaglig studentereksamen, får eleverne landbrugets grundskoleuddannelse, der for ikke-studerende er normeret til at være tre måneders.

Sålede sommer afslutterede vi de første 10 studenter med landbrugslinjen, og vi har flere forventer på nu. Abordet har

for at blive. Flertallet af de deltagende elever kommer ikke fra landbohjem, siger Lars Ebbensgaard og Kurt Møller Pedersen.

Fiskerilinen

Den fiskerilinie, vi starter af

motorer, navigation, tovværk, førstehjælp, havmiljø m.m. og får mulighed for at tage radio-certificat. Denne undervisning vil blive fulgt op af en uges praktikophold - enten i en fiskeskutter på havet eller på land i fiskeindustrien. Fiskerilinen er et tilbud til både sproglige og matematikere.

Det gælder for såvel landbrugslinjen som fiskerilinen, at vi fra gymnasiet side ikke er gået ud i lokalområdet for at pådutte det nogle »smarte« ideer. Nej, de to erhverv har givet konkrete meldinger om, at de har brug for det, vi tilbyder. Det betyder, at vi på den ene side kan gå ud og dække et konkret behov ved hjælp af de højtuddannede lærerkræfter, vi har, og at vi på den anden side får udbygget tillidsforholdet mellem gymnasiet og egnen, så den til stadighed har respekt for den undervisning, vi står for.

De tanker, der ligger bag landbrugslinjen og fiskerilinen, har fået endnu en udøber i form af et samarbejde mellem Lemvig Gymnasium og Hjørring tekniske skole. Samarbejdet går ud på, at elever fra gymnasiet har mulighed for at stifte både teoretisk og praktisk bekendtskab med jern- og metallinjen, bygge og anlæg og levnedsmiddel-linjen på skolen i Hjørring. Det skal også tages som et udtryk for, at vi mener, det er vigtigt med et samarbejde mellem forskellige ungdomsuddannelser.

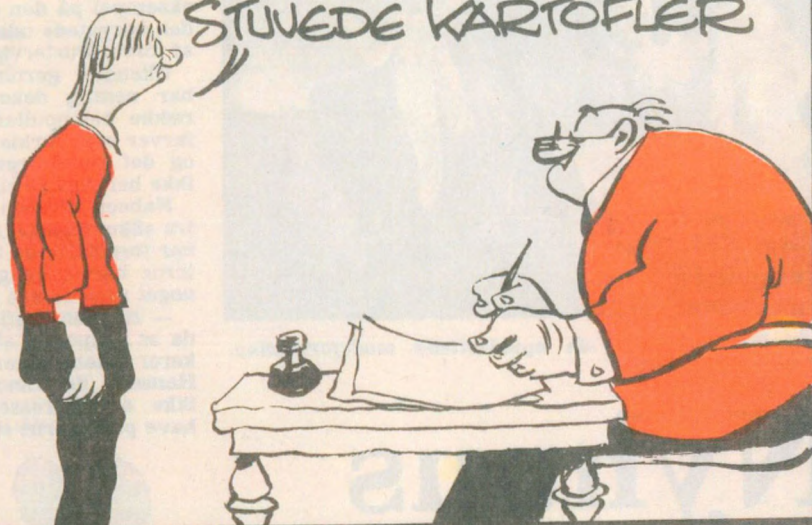
Nye linier må ikke overskygge

I øvrigt er der grund til at understrege, at selv om vi på den måde er gået af nye linier i undervisningen, så er det ikke

Lemvig Folkeblad 8. april 1989

Til højre: Aarhus Stiftstidende 11. august 1989

- OG HVORFOR VIL DU SÅ
VÆRE STUD. FISK. UNGEMAND?
- JEG HOLDER SÅ MEGET
AF STEGT ÅL OG
STUVEDE KARTOFLER

Dagbogsblade

*På Lemvig Gymnasium vil 22 elever
begynde en uddannelse med fiskeri som
speciale og blive stud. fisk.*

**Klem på student,
begynd på en frisk,
bliv næste år
studiosus fisk.**

Aarhus Stiftstidende 1. DEL - FREDAG 11. AUGUST 1989

Gennem 25 år fik gennemsnitligt hver tiende student fra Lemvig Gymnasium studentereksamen suppleret med "Grøn Linje", hvor eleverne ved siden af skolearbejdet tog første modul af landmandsuddannelsen. Ved indgangen hænger der stadig en enradet roesåmaskine, som minder eleverne om forbindelsen mellem ånd og hånd, hvilket den grønne linje var et flot udtryk for.

Operation Dagsværk til støtte for indianske minoritetsgrupper i Ecuador

Torsdag 10. november 1994 rejser titusindvis af elever på de danske gymnasier, HF-kurser og VUC-centre sig fra skolebænken for at udføre et dagsværk til fordel for Ecuador. På Lemvig Gymnasium er en arbejdsgruppe på 7 elever fra 2.g i fuld gang med forberedelserne til selve OD-dagen, men her i efteråret lægges der også i undervisningen vægt på forholdene i Ecuador i tilknytning til dette års Operation Dagsværk-tema.

Operation Dagsværk er oprindeligt en svensk idé, der er knyttet til den svenske diplomat Dag Hammarskjöld, som var FN's generalsekretær fra 1953 og frem til sin død i 1960. Han spillede en fremtrædende rolle under de daværende fredsbestræbelser i Mellemosten og Congo - og det var i den forbindelse, at

Dag Hammarskjöld i 1960 steg på et fly med kurs mod Congo, hvor han skulle mødes med en leder fra en løstrevet provins. Flyet styrtede på uforklarlig vis ned - og i respekt for Dag Hammarskjölds arbejde oprettede svenske gymnasieelever »Dag for Dag«.

Sidst i 60'erne blev Operation Dagsværk så startet op i Danmark, men det er først fra 1985, denne kampagne for alvor er slået igennem og har haft opbakning fra gymnasier, HF-kurser og VUC-centre.

Operation Dagsværk adskiller sig fra andre bistandsorganisationer ved, at man i kampagnen prioriterer oplysning om problemerne i det aktuelle modtagerland meget højt. Det var tilfældet i 1985, hvor uddannelsesprojektet gjaldt Tanzania; i 1986 i Nicaragua; i 1988 i Namibia; i 1990 i Er-

itrea; i 1991 i Brasilien og senest i 1992 i Somalia. Mange af projekterne, der er igangsat gennem bistandsorganisationer som Folkekirkens Nødhjælp og Ibis, kører fortsat, og i forbindelse med Operation Dagsværk 1994 bliver der orienteret om forløbet og virkningen af hidtige projekter, der er støttet med over 30 mill.kr. fra OD.

- Køb en gymnasieelev i 8 timer

Det er meldingen fra arbejdsgruppen vedrørende Operation Dagsværk på Lemvig Gymnasium. Her forbereder Signe Steensgaard, Maria Secher, Christian Clausen, Signe Eeg, Maja Hanghøj, Linnea Jacobsen og Trine Gammelgaard dette års Operation Dagsværk.

- Der er stor opbakning

Arbejdsgruppen bag Operation Dagsværk på Lemvig Gymnasium.

til aktionen den 10. november, hvor nogle har fundet et sted at udføre et Dagsværk. Men det er så vores opgave at finde andre »arbejdspladser«, hvor man vil give 200 kr. som min-

ning for de indianske minoritetsgrupper i Ecuador - samarbejder Operation Dagsværk med Ibis og den politisk uafhængige organisation Conaui i Ecuador. Det er en fordel at have

- 11. oktober får vi på gymnasiet besøg af en danse-trup fra Ecuador til et 2-timers fællesarrangement, og fredag 28. oktober har vi en café-eftermiddag, hvor man kan købe billet om aftenen.

Operation Dagsværk var i mange år en tradition på gymnasiet. Ud over at være en mulighed for at gøre en forskel for fattige i den tredje verden var Operation Dagsværk et afbræk fra undervisningen og en mulighed for at skabe sammenhold om andet end skolearbejde og hverdagen på skolen.

En lille historie om næseplastre

Stefan Agger, elev på Lemvig Gymnasium 1996 - 1999

I foråret 1998 faldt lærerne endeligt. Efter en længere årrække, hvor ingen elevhold havde trukket

sig sejrrigt ud af den årlige hockeyturnering, skete det endelig: Stjernespillere som Torben Jakobsen,

Elisabeth Moltke og målmand Jean-Pierre Mabire måtte slukørede gå fra banen efter en - så vidt denne skribent husker - klar sejr til 3.Y.

Hockeyturneringen var i de år og mange fremefter et fast årligt højdepunkt i Lemvig Gymnasiums forår. En anledning for klasser til at finde sammen, og ikke mindst en anledning til at forstyrre den naturlige orden og se, om ikke man kunne slå et 3.g-hold, hvis man var 1.g'ere eller 2.g'ere.

I min klasse 3.Y havde vi et særdeles fornuftigt hold, med spillere som Esben Klinkby, Peter Enevoldsen, Peter Bro Henriksen, Ellen Trane Nørby og altså undertegnede. De første to forsøg i turneringen var lovende, men vi nåede ikke helt til elevfinalen. Som 3.g'ere blev al tvivl dog fejlet af banen, med en succesfuld kampagne, der bragte os hele vejen til sejr i elevfinalen. Hverken de evige fjender fra 3.X eller opkomlingene fra 2.g kunne røre os.

Hvad gør man så, når man skal forberede sig på at møde det sejrsvante lærerhold, der med frygtindgydende selvtillid nærmest antog det for en selvfølge, at sejren snart igen måtte være i hus? Jo, man an-

vender psykologisk krigsførsel: For det første var der ikke nogen tradition for indmarch til kampene, så da vi løb ind på banen fra drengenes omklædningsrum til de høje toner fra "Eye of the Tiger" på et medbragt anlæg, da så vi allerede nervøse trækninger fra modstanderholdet. Men, det var først, da de så, at vi bar næseplastre - en af senhalvfemsernes fodbold modediller - at de for alvor knækkede. Kampen derefter var vist spændende nok, men vores sejr var dog aldrig rigtig i fare.

Hvorfor netop dette glimt fra gymnasietiden, vil nogen måske spørge?

For mig er det en af de oplevelser, som netop den tid i livet var så rig på. Den slags oplevelser som lever med hele livet, og som var skabt i et øjebliks ungdommelig magi. Derudover er det også en lille fortælling om hvad for et sted Lemvig Gymnasium var og er. Et sted hvor man kommer hinanden nær, og et sted hvor der fortælles og skabes historier som varer hele livet. Det er vel egentlig det fineste en skole kan give til de mennesker der går der.

EXIT

Allekald, allekald ...

Søren Kjærgaard, elev 1994 - 1997

Hvem der? Hvem kalder?

Vi befinder os på Lemvig Gymnasium i de første uger af skoleåret 1994-95. Kaldet lyder sagte over det

netværk af højtalere som er distribueret ud i gymnasiet lokaler. Stemmen er både venlig og nærværende, mystisk og fjern, som den klinger ud af højtaleren på væggen. U-lokalisierbar. Men hvem kalder?

Hvem der?

Og svaret: "Det er Lasse her, jeres rektor...", efterfulgt af en besked om en fælles begivenhed i "hullet", skolens samlingssted for fællessang, fællesspisning, flyvende kugler af sølvpapir, kortspil, skuespil, teater, koncerter, foredrag og festlige stunder: introfesten, julefesten, gallafesten ...

Jeg var ny studerende, men som lokal Lemvig-dreng havde jeg gennem hele min folkeskoletid vandret forbi gymnasiet på vej mod nabobygningerne ovre på Christinelystskolen. Og jeg husker fascinationen af de lidt vildt udseende unge, som på deres vej til gymnasiet, krydsede min rute ved fodgængerfeltet på Romvej. Ofte i et let opskruet tempo og ind i mellem i sprint til den fjerne lyd af Christinelystskolens ringeklokke. (Jeg spurtede selv.)

Jeg husker spændingen omkring at starte på gymnasiet. Følelsen af at træde ind i et større rum. De nye ansigter, medstuderende og lærere, det større ophav,

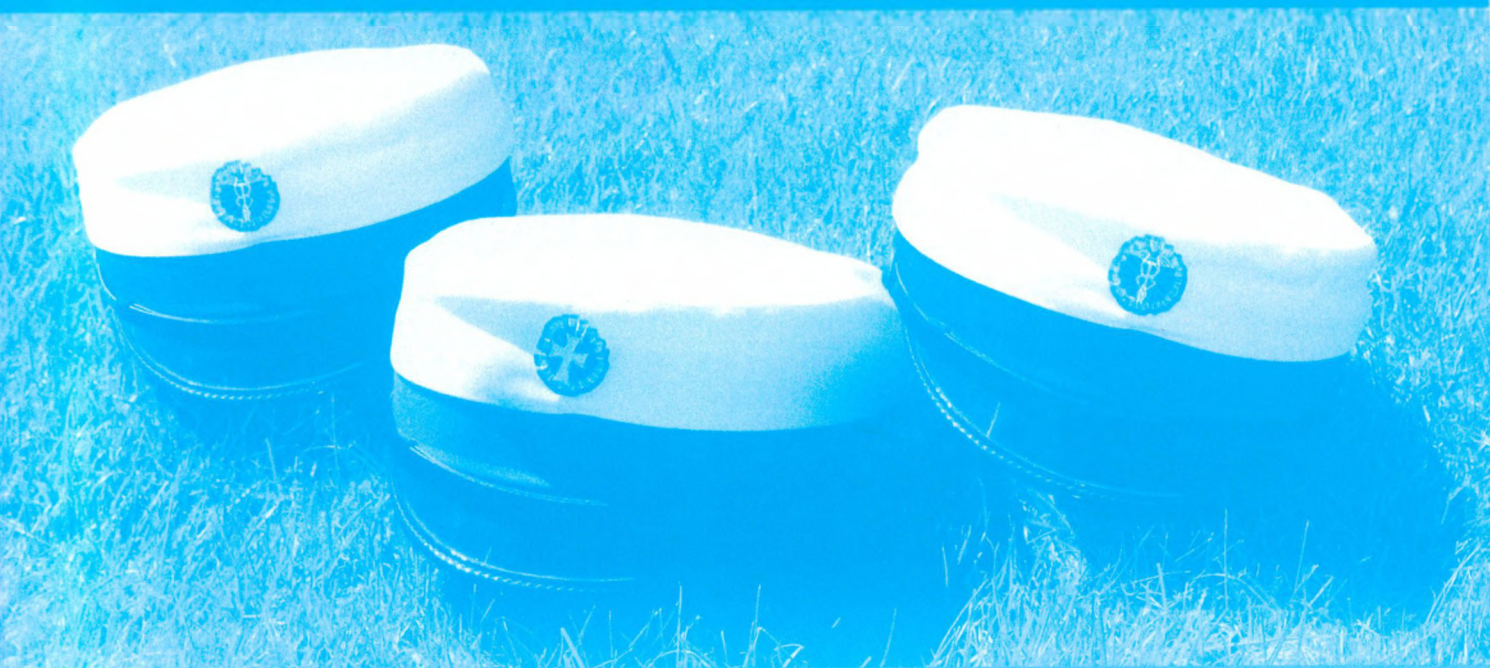
breder opland, om end lokalt, så stadig mere mangfoldigt. Et større rum også i betydningen læringsrum, inspirationsrum, oplevelsesrum.

Der hvilede en særlig stemning over gymnasiet, måske fordi hullet også dannede rammen om Lemvig Musikskoles årlige forårskoncerter, hvor jeg som barn spillede mine første koncertstykker på det sorte flygel. Hullet var således også et højtideligt rum, et spændingsfyldt rum, rundet af en vis mystik. Et sted hvorfra musik udsprang, og - som skulle det vise sig - et musikalsk arnested for flere elever i gymnasieårene.

Ligger der mon en sammenhæng mellem "hullet" som ramme for en fælles begivenhed, og allekaldet som en opfordring til at samles? At insistere på en opmærksomhed der løfter sig ud over de enkelte fag, klasser, grupperinger. Denne insistensen på fællesskab ligger nu så dybt i gymnasiets rødder, og det mærkes hver gang man besøger stedet.

En skole - tre uddannelser

lo Larsen - pædagogisk inspektør

nye Lemvig Gymnasium udbyder fremover tre ungdomsuddannelser, STX, HHX og HTX. For alle tre uddannelser gælder det, at skolen sætter samarbejde med det lokale erhvervs- og uddannelsesråd i højsædet. Det sker naturligvis på meget forskellig vis, men det er tydeligt, at kærlighed og kærlighed til egnen er en del af elevernes almene dannelse, som kommer med fra skolen.

Fusion

Johannes Kjærgaard og Kim Bisgaard

Da Lemvig Gymnasium og Lemvig Handelsskole fusionerede, var det for sidstnævnte skole afslutningen på en lang historie. Siden starten i slutningen af 1800-tallet havde skolen uddannet unge mennesker

rustet til fortsat uddannelse og job i udlandet gennem undervisningen i de forskellige fag og gennem studieture. På tredje år af uddannelsen er der en studietur til udlandet.

Innovation og iværksætteri

Innovation og iværksætteri er et væsentligt tema i undervisningen på handelsgymnasiet. Så for elever, som drømmer om at starte egen virksomhed eller arbejde på det innovative område, er HHX et godt afsæt til fremtiden. Gennem virksomhedsbesøg opbygges et nært indblik i erhvervslivets vilkår. Der er tilbud om at blive tilknyttet en bestemt virksomhed gennem en mentorordning. På HHX tilbydes følgende studieretninger:

- Økonomi
- Innovation
- Marketing
- Internationalisering

til en karriere inden for handelslivet. Desuden havde skolen gennem årene sørget for efteruddannelse af egnens erhvervsaktive – bl.a. gennem en omfattende kursusvirksomhed.

Smart look i ung mode

Det smarteste af det smarteste »unge look« blev sendt planken ud ved »Modeshow 85« på Lemvig Handels-skole. Rappe piger og kække drenge viste moden, som med garanti kan ses i Lemvigs gader til sommer. Og så gjorde de det på en aldeles professionel facon.

Ingen slinger i valsen - ej heller fra konferencier Harry Mæng, måske bedre kendt som handelsskoleforstander og byrådsmedlem - da en række af handelsskolens elever til smægtende disco toner og andet ungt musik gav smagsprøver på kollektioner fra en række af byens forretninger. Der blev vist ungt herretøj fra Kaae og Bewensee, sportstøj fra K og B Sport, sko fra Centrum Sko, ungpigetøj fra Degn og Dorte. Til det hele matchede briller fra Orla

Nielsen, mens Vestjysk Fotocenter og Fynbo Læder-varer gav mannequinerne tasken i hånden og fotografapparatet over skulderen. Vestjysk Hår-design havde sat håret på aktørerne, og blomsterhandler Madsen leverede dekorationerne til den festlige aften, hvor Gå-gadens Cafeteria havde givet kaffen og Wienerbassen småkagerne til publikum. Og dem var der godt hundrede af.

Bifald var der masser af til akkompagnement af Harry Mængs velvalgte ord til lejligheden. Ovennæv-

te forretninger havde sørget for gaver til publikum. Jo, det var bester festlig aften på handelsskolen, hvor elever med gæster fik en god skilling til Leningrad, så den direkte årsag til »Modeshow 85«.

Selvfølgelig sluttede aftenen med rød og hvidt fra Hummel og sang. Gæt? Rigtigt gæt? »Og, det var Danmark, Ole, Ole...

»Modeshow 85« blev også i aften på Lemvig Handels-skole.

Derfor var det naturligvis også med et vist vemod, at det på et tidspunkt i begyndelsen af dette årtusind måtte konstateres, at det ikke ville være muligt for handelsskolen at fortsætte som en selvstændig uddannelsesinstitution. Vel havde der siden Ringkøbing Amt oprettede Lemvig Gymnasium i 1979 været løse ideer om en sammenlægning, men først nu var det realistisk, da begge institutioner var blevet selvejende, og det var også blevet nødvendigt, da elevgrundlaget for Lemvig Handelsskole var blevet for spinkelt.

Fusionen var en meget kompliceret proces, hvor flere eksterne aktører var indblandet. I særlig grad er der grund til at fremhæve Lemvig Kommune, hvor kommunalbestyrelsen bakkede op om fusionsplanerne og medvirkede til at løse de økonomiske udfordringer ved at tilbyde køb af handelsskolens bygninger i Vasen. Desuden medvirkede Undervisningsministeriet med at skabe det økonomiske grundlag for fusionen, således at det blev muligt at udvide bygningsmassen på Romvej og at købe den nødvendige rådgivning hos advokater, revisorer m.v. Samtidig var det også nødvendigt, at de 2 skolars bestyrelser og ansatte leverede et stykke arbejde. Mange møder blev afholdt på kryds og tværs, og da sammenlægningen nærmede sig, var der møder og samarbejde på flere forskellige niveauer – lige fra bestyrelsesniveau til møder på ledelsesniveau, på lærerniveau, mellem det teknisk-administrative personale på de 2 skoler, og der var såmænd også fællesmøder mellem de 2 elevråd. Alt sammen medvirkende til at den fusionerede skole kom godt i gang, da skoleåret startede august 2013.

Status her godt og vel 6 år senere er, at det er lykkedes at fastholde udbuddet af ungdomsuddannelser: på Lemvig Gymnasium udbydes nu såvel STX som

HHX som gymnasiale uddannelser, og desuden udbyder man EUD og EUX som erhvervsuddannelser. Det var et centralt formål med fusionen at sikre det brede udbud af ungdomsuddannelser til egnens unge. Der vil naturligvis være udfordringer med at bevare dette brede udbud – især i betragtning af de besparelser, undervisningssektoren har været underlagt og i betragtning af prognoserne for unge i Lemvig kommune – men fusionen har i hvert fald gjort, at man står bedre rustet til at imødegå disse udfordringer.

Positivt er det, at der er udviklet et fælles ungdomsmiljø med et godt fællesskab blandt eleverne. Skolen er ikke større, end at alle elever kender hinanden, og samtidig så stor, at den kan udbyde forskellige uddannelser, der gør det muligt for den enkelte elev at skifte uddannelse uden at skifte skole. Man har desuden kunnet udbyde fag fra forskellige ungdomsuddannelser, og især for STX- og HHX-eleverne har det været muligt at gennemføre fælles undervisning i fag, som det ville have været svært at oprette, hvis der ikke var elever fra begge de gymnasiale retninger. For lærerne har det naturligvis været en udfordring at skulle sætte sig ind i flere ungdomsuddannelser, men man kan her nogle år efter fusionen konstatere, at lærerne har taget den udfordring op og ydet deres bidrag til at gøre Lemvig Gymnasium til et godt sted for unge mennesker at tage deres ungdomsuddannelse.

Fra opførelsen fredag aften på Lemvig gymnasium. (Foto: Ramme Foto).

Summertime på gymnasiet

Fredag aften afholdt Lemvig gymnasium den årlige forældrefest, hvor en gruppe elever traditionen tro opførte et skuespil.

Årets stykke handlede om den blinde tigger Poul, der forelskede sig i den charmerende - men samtidig meget uberegnelige - Betty. De medvirkende skuespillere og sangere blev godt hjulpet af det sammensatte orkester, og selv om der undervejs var problemer med både lys- og lydsætningen, så var den til lejligheden engagerede instruktør Annette Kier tilfreds med resultatet.

- Det har været svært at øve optimalt i forberedel-

sesfasen, da eleverne jo samtidig har skullet passe deres skolegang. Men jeg synes selv, at det gik godt, fortalte Annette Kier, der har samarbejdet med gymnasielærerne Vibeke Juel, Marianne Bentsen og Jørgen Bruntse om opsætningen.

- De unge mennesker på denne alder er herlige at arbejde sammen med. De er virkelig gode til at udtrykke deres følelser på scenen, sagde Kier. *mk*

Lokalavisen 19. november 1999

Til højre: Lemvig Folkeblad 15. april 1999

Forrygende forårskoncert

**Gymnasium: Koncert
med musikalske
udfoldelser af høj kvalitet**

Et par hundrede tilhørere overværede den årlige Forårskoncert på Lemvig Gymnasium.

Og de fik en fornøjelig aften med musikalske udfoldelser af meget høj kvalitet. Stemningen var høj, og klapsalverne langvarige, når eleverne havde afsluttet nogle forrygende præstationer.

Forårskoncerten består af indslag af dels musikhold på gymnaset, dels klasser og endelig selvbestaltede grupper, som spiller sammen i fritiden.

Der var mange højdepunkter. Et af de abso-

lutte stod gruppen »Arsenik, Pastinak Quartet« for, da man leverede en helt utrolig hjemmelavet medley over den så kendte sang »Den lille Anemone«. Det kørte bare derudaf med en fantastisk spillende Niels Ottesen som frontfigur ved flygelet.

Men der var meget andet at glæde sig over. Musikholdene på gymnaset rummer mange dygtige musikere og sangere, og det fik man det bedste bevis på denne aften, hvor repertoiret spredte sig vidt hen over genrerne. Men måske meget tidstypisk var der kun et enkelt indsalg med dansk tekst. De øvrige tekster var engelske.

kam-

Forårskoncerterne og billedkunstudstillingerne er tilbagevendende højdepunkter i et forår inden eksamensperioden spidser skoleåret til. Lemvig Gymnasiums musikere giver meget til skolen, og denne aften kombineres musikken med billedkunstlevernes udstilling. Der præsenteres ofte værker som også bruges til eksamen, men det mærker vi ikke denne aften, hvor glæden ved de kreative fag er i centrum.

Hvad laver de på gymnasiet?

Gymnasiet ligger som en af de sidste bygninger på højre hånd, når man kører ud af Lemvig mod retning mod

Forhenværende amtsborgmester Aage Ebbensgaard, som var en af initiativtagerne til gymnasiet i Lemvig, gav en historisk redegørelse for

Lærerværelset

Stinne Nordvig, lærer

"Men er der kommet en ny Per Petterson roman?"
Der svares med opløftet bekræftende "Umm, den ser god ud".

Stolen trækkes ud og ind igen henover det knitren-

de kokostæppe og tallerkener sættes rutineret blidt klingende på bordet mens ansigter åbner sig lyttende og interesseret til samtalen der allerede foregår henover bordet. En biologilærer spørger til engelsk

litteratur, en oldtidskundskabslærer spørger til gode løberuter i skoven. En spansk lærer spørger til den tyske romantik. En tysklærer spørger til moderne jazz. En religionslærer spørger til den engelske syge og immunforsvar. En idrætslærer spørger til jordbundsforhold. En geograf lærer spørger til it-backup. En økonomilærer spørger til versfødder. En fysiklærer spørger til aktiemarkedet. En samfundsfagslærer spørger til Karen Blixen. En dansklærer spørger til brandings-parametre og markedskommunikation. En historielærer spørger til regnearket.

"Der er en elev til dig". Unge øjne spejder ved dørtærsklen og får hurtig respons. "Jeg kommer ned med teksterne efter frokost". Der er rum og kiggens en ekstra gang til det hemmelige fælleskab. Ude fra kernerummet lyder lignende summen og skramlen med tallerkener. Rum spejles i rum. Tæthed i fælleskab. Igen er opmærksomheden tilbage på frokost.

På smidige skrivetrænede ivrige hænder er der kridt, på smidige forklaringsviftende og lufttegnende hænder er der sirlige smårifter efter friske A4 ark hæftet sammen, gennembladret og udleveret, på bløde og æselsøreindsættende hænder er der sort blæk efter nytrykte daglige aviser og dagblade, på fregnede rolige hænder er der kaffe, duften af kaffe og fysikforsøg og beskyttelseshandsker og talkumstøv.

"Vi skal lige finde ud af strukturen til sprogdagen", "Det klarer vi i fjerde". "Fik du hørt albummet?" "Jeg kan godt låne dig en pedal, der passer til". "Na afgiver en elektron til klor, det skal de lige huske at have med". "Der kan med fordel skelnes mellem læring og undervisning; det målbare og det dannende."

Skrat af stole og glas der fyldes med vand.

"Passatvinde og temperaturfald" "Gennemsigthed

må være at foretrække”, ”Grundtvig er hjørneste-
nen i det forløb. Det er ballasten for at forstå resten”
”Bager vi småkager til eleverne til Matrix-filmaften?”
”Det er vi nødt til!, det er orakel-kager”.

Smil over borde og grin ned i madpakkekassers
sirlige små rum.

”Roland Barthes kan bruges her, hvis vi skal ind
på narrativer og modernisme” ”Kan vi kombinere
pladetektonik og kemi i et mini-forløb?” ”Inviterer
vi den lokale buddhist? –præsten også, så kan vi lave
paneldebat.” ”hvordan går det med musical, vil de
spille David Bowie også?”

Mødestedet klukker af lyde og ansigter, et vandhul
på savannen, oasen, saloonen, salon, en hovedstad i
udkantsland. Det er en markedsplads af ekspertvi-
den, højt til loftet af lyd og rum; hvert gadehjørne,
gadehjerne, har sine specialiteter at byde på; kom
ind og lyt, kom ind og lær. Her er alt, hvad hjertet
kan begære og du kan få det for en slik.

Der kommer også slik på bordet, engang imellem,
eller måske kage. Stemningen bliver sukkerhøj,
undervisermil ned af mælkevej, nordfløj, undervis-
ningsgang.

Du finder få steder, hvor så mange vinkler mødes i
et sted, så mange snore og røde tråde binder knuder
i og op, som her. Der er ingen hårde afdelinger eller
aflukkede glasbobler, der er sæbeboble-pop og blød
synergi.

Du finder få steder, hvor så mange garvede specia-
lister og erfarne formidlere formidler netop deres
med den anden, og tilbage igen. Videnshavet er reci-
prokt og bølgerne går frem og tilbage, blødt og højt,
hårdt og lavt.

Du finder få steder, hvor måltidets magt er social-
konstituering i mere eklektisk form; i mødet med

det fremmede finder vi hinanden, i mødet med de
fremmede fagligheder finder vi de komplicerede løs-
ninger på de komplicerede problemer; i relationen
finder vi at inderst inde er vi alle langt ude, i relatio-
nen finder vi de sunde erkendelser og intime rum og
skuldre der kan bære.

Du finder få steder der på denne måde emmer, lyser,
projekterer alle farver på skoleskemaet ud som en
lyskegle i multiplicerede farver, retninger og vinkler.
Herfra lyset går. Herfra kvien klør sin snude mod
dugtungt græs. Herfra vi løfter alt, hvad vi kan. Her-
fra vi udveksler og mødes. Herfra vi underviser og
debatterer i en farvelade af faglighed, i en kaskade af
personligheder og blomstrende kernemål. Herfra vi
sætter en standard, en rollemodel og et eksempel til
efterfølgelse; smeltediglens fortræffelighed, frem-
medhedens ligheder, det komplekses muligheder,
kaos som kosmos, vigtigheden af samtalen på tværs.
”Ses vi til frokost?”

Gymnasium holder åbent til solformørkelsen

Optik: Onsdag rammes Danmark af en 80 procents solformørkelse, men det er svært at se uden at have udstyret i orden

Af Benny Gade

Onsdag slår Lemvig Gymnasium dørene op for alle, der er interesseret i at følge dagens solformørkelse på tættest hold.

Da vil gymnasiet have opstillet flere forskellige former for instrumenter, der viser solformørkelsen efterhånden, som den skrider frem.

Og der bliver plads til alle, lover rektor Lars Ebensgaard.

Han vil dog ikke selv være til stede under formørkelsen.

Sammen med tre andre fra gymnasiet samt Hemming Klokker fra Lemvig Museum er han taget afsted på efteruddannelse i München, hvor 45 andre astronomer skal følge solformørkelsen i et område, hvor hele solskiven bliver dækket af månen.

Holdet vil opholde sig på European Southern Observatory, mens formørkelsen er på sit højeste.

I Danmark vil 80 pro-

cent af solskiven forsvinde, men det er ikke nok til, at dagslyset bliver dæmpet.

Særligt udstyr

Derfor kræver det særligt udstyr, hvis formørkelsen skal følges.

Det mindste krav er særlige formørkelsesbriller, som er solgt hos optikere i blandt andet Lemvig for en flad tier, men som der har været så stor efterspørgsel på, at de allerede er udsolgt flere steder.

I stedet kan man tage turen forbi Lemvig Gymnasium, hvor alle interesserede er velkomne til at følge solformørkelsen.

Gymnasiet råder over blandt andet to kikkerters, hvoraf det ene vil blive brugt til at projicere et billede af solen over på en skærm, hvor alle kan følge udviklingen.

Det andet er forsynet med et særligt solfilter, der gør det muligt at se direkte på solen.

Vagt passer på

Denne kikkert vil dog blive forsynet med en konstant vagt af sikkerhedsmæssige grunde. Der skal nemlig kun en lille ridse i filteret for at noget går galt.

Gymnasiet vil også op-

stille forskellige former for projektioner, hvor man kan følge solskiven. Der bliver blandt andet demonstreret en såkaldt Camera Obscura, som blev beskrevet i lørdagsavisens weekentillæg.

Det er et meget simpelt instrument bestående af et stykke pap med et hul, som solen skinner igennem.

Det danner et simpelt billede af solen, men viser tydeligt formørkelsen skride frem.

Lemvig Gymnasium åbner dørene i forbindelse med projekt »Stjernehimlen over Ringkøbing amt«, som er et samarbejde mellem Skærum Mølle, Gymnasiet og Lemvig Museum.

Formålet med projektet er blandt andet at udbrede kendskabet til universet.

Lemvig-Prisen:

Gymnasiet har en stor betydning for egnen

Vi har nu fået fået kandidat nummer ni på banen til Lemvig-prisen samtidigt med, at en af sidste års prismodtagere bækker op omkring Michael Böss.

Kandidat nummer ni er ikke nogen person, men derimod LEMVIG GYMNASIUM, som via en række personer har haft stor betydning for Lemvig Kommune. Det mener Kirsten Hvas, Nørlem, der kommer med et velbegrunderet forslag:

- Siden Lemvig Gymnasium i 1982 blev etableret i Lemvig Kommune, har det markeret sig meget positivt i vort samfund, skriver Kir-

sten Hvas. Det har givet kommunens borgere mange gode oplevelser af kulturel art. Jeg tænker især på fine musikalske oplevelser, indholdsrige foredrag, studiekredse med efterfølgende studieophold på stederne.

- Kulturugerne »Nordvesten« med Michael Böss som primus motor var helt fantastisk, og de vil stå printet i vore erindringer i meget lang tid. De medvirkede desuden til, at Lemvig Kommune blev kendt uden for landets grænser.

- Med hensyn til at gøre Lemvig kendt må jeg også fremhæve gymnasiets rektor, Lars Ebbensgaard, som netop er vendt hjem fra

USA, hvor han har holdt foredrag om sin nyudgivne bog, anvendt matematik. Denne bog er udsprunget af et samarbejde med Cheminova.

- Desuden har gymnasiets markeret sig som et egnsgymnasium med en fiskeri- og landbrugslinje, som giver gymnasieeleverne en fin kombination af teori og praksis. Denne linje er blevet kendt af andre gymnasier her i landet og kaldes »Lemvig-modellen«.

- Alt i alt har vi et gymnasium med gode lærerkræfter, som styrker og hjælper hinanden til gavn for os alle. Et gymnasium, som har stor betydning for Lemvig Kommune som hel-

hed. Derfor mener jeg, gymnasiet bør have Lemvig-Prisen, slutter Kirsten Hvas, der jo også er byrådsmedlem for de radikale.

Sidste år modtog John Clausen, Tangsøgade 24, Bøvling, Lemvig-Prisen sammen med Tilde Mågård. Nu er han på banen med et forslag til sin efterfølger.

- Prisen bør gå til Michael Böss, fordi han har givet os en masse spændende kulturoplevelser gennem »Nordvesten«, skriver John Clausen.

Forslag til kandidater sendes til Lemvig Folkeblad, att. redaktør Lars Kamstrup, Enggården, 7620 Lemvig. kam-

XS

S

Lemvig Gymnasium
Ascorbinsyre

Indeholder

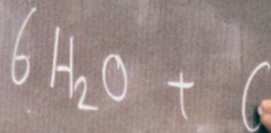
Indeholder

K.G.

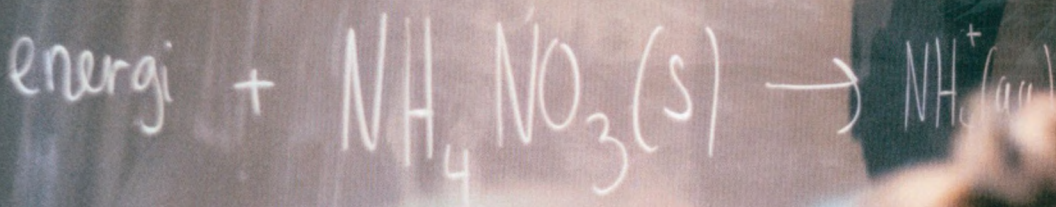
25-04-2017, 17:52

Fotosyntese

exoterm og endoterm

Glimt fra Lemvig Gymnasium 2019

Stine Tikjøb Andersen og Andrea Hindkjær Andersen, 2g

Introfest

Vi er lige startet. Det er stadig sommer. Der er snart introfest, og vigtige beslutninger om et geniale kostume og et fedt tema skal træffes. Læreren kommer

ind af døren. "Jeg kan se i Ludus, at I har rullende kvarter?". Vi nikker, og klasserepræsentanten går mod tavlen. "Okay, vi har mange forslag nu. Skal vi ikke bare stemme?". Efter en intens afstemning en-

der vi på et tema. Pludselig er der så mange ting at tale om. Bordpynt, kostumer, entre, forfest osv. For hver gang vi taler om det, glæder vi os mere og mere til en af årets fedeste fester.

Dagen er kommet og efter en hyggelig eftermiddag med oppyntning af vores bord, udklædning og en sjov forfest, bevæger vi os nu mod skolen. Vi står i kø, afleverer vores billetter, og inde er vi. Turen går mod gymnastiksalen, hvor alles flotte borde står.

“Hold da op...” tager jeg mig selv i at sige. Folk er gået all in. Når man kigger rundt, ser man et zombie-bord, et egypter-bord, et løvernes-konge-bord, og jeg kunne blive ved. Der er god stemning, og vi er alle klar til at skyde skoleåret i gang med et brag af en fest.

Byløb

Døren åbner ind til klassen, og ind træder Elisabeth. Det er snart den sidste onsdag i august. Det er snart tid til byløbet. Navnene bliver råbt op, og alle får en trøje. I år er den orange. Om lidt mødes vi alle nede i byen, og gør os klar sammen. Løbeskoene bindes, numrene sættes fast og spændingen stiger. Startskuddet lyder, og de orange trøjer er allerede løbet langt foran. De kravler op ad Vesterbjerg og tager sammen en vandpause ved de frivillige vandbærere ned imod golfklubben. Benene kommer hurtigt i gang igen, og snart løber de inde i Lemvigs gader. De lysende hvide pile på asfalten viser vej, men de orange trøjer ved godt, hvor de skal hen. De løber forbi apoteket og kommer hen til kirken, hvor klassekammeraterne, som allerede er kommet i mål, står og hepper. Nu skal de sidste kilometer løbes, og det kan ikke gå hurtigt nok. Ned ad Frederiksgade, ud på havnen og ind i gågaden. De kan se målstregen, og nu giver de den alt hvad de har. De bevæger sig

hurtig forbi Matas, og i det sidste sekund når de at overhale en lærer lige inden, at de løber over stregen. Vi gjorde det. Vi kom i mål. Og selvom at sveden løber ned ad vores røde pander, så glæder vi os allerede til den sidste onsdag i august næste år.

En kort pause

Klokken ringer. 45 minutter er gået. Man kan høre en summen på gangene. Folk taler, griner. Der er pause. “Skal vi gå i kantinen?” hører jeg en stemme spørge. Jeg nikker, tager min taske og vi går med missionen om en kop kaffe og en foccacia med dressing. På vejen ser vi den lange kø til vandstanden, hvor drikkedunkene skal fyldes op med koldt vand, en ration til de næste 45 minutter. Vi smiler til et par veninder fra en anden klasse, som vi har matematik med. Vi retter nu igen fokus mod kantinen. Mange mennesker passerer os på vejen, nogle genkender vi og hilser. Vi venter i køen i kantinen, skynder os at indtage vores køb og tager en kop kaffe med til de næste 45 minutter. Klokken ringer, pausen er slut. En af de fantastiske ting ved Lemvig Gymnasium er, at det er småt. Vores klasse har mange fag på kryds og tværs af studieretningerne, og vi kender derfor en del. Der er mange at hilse på, og det er med til at gøre skolen rigtig hyggelig.

Musical

Publikum er begyndt at komme. Man kan høre deres stemmer og en skramlen med stolene på den anden side af tæppet. Jeg er nervøs, men når jeg kigger rundt, kan jeg se, at jeg ikke er den eneste med trippende tæer. Vi har øvet os de sidste 2 weekender, og nu er det premiere. Lyset dæmpes ude i salen, og snakken falder stille til ro. Trommeslageren tæller ind, og pludselig trækkes tæppet fra. Der står jeg midt på scenen sammen med alle de andre, og vi er

nu klar til at starte dette års musical. Musicalen er med til at skabe et bedre fællesskab på gymnasiet. Man mødes fra forskellige årgange, og igennem mange timers sjovt arbejde skaber man

en forestilling sammen. Den giver liv til gymnasiet og giver alle os elever endnu en mulighed for at stå sammen.

